

پهر شکر دده شور ذی و ذی و ده
 پدوه ذی ی بانوه و لعینو
 یوه سنج دخر قائل کا طر باغلم
 یاری خدای د عیانه نزره
 چه دروم تماشه دعرشی و کوه
 ده خیل پش ذی پروفا کشاده کوه
 چه دینسو کالولاره توپوه پرتوه
 په مسل ذی کانه دی والوه پورش بانه
 عرض ی و کب یاری خدای در مانده
 نذاوشوه ستر ی پرا توه و کوه
 نه لانی قریوه پای سس بشوی
 او ضاد پدا خیل عظیم ستر ی
 که هر شو پکشی پرا واکه تر قیامت
 و به نر یوه دعرشی تر بساق پوری
 که دا خواب سس کشاده پوره طوفان
 داهمه دعرشی کرسی تر عظیمه پوری
 عرش پهنه بندگی لوی کوه عا
 هراملی پیدوار بخلوی مخ
 ددوی پینه دی پاوم زکته باند
 ددوی قربت د پردی بار کجایی پند
 خرد و سوزنده کالولار شی

دمه شکر قریشی کرامت تعظیم کا
 د قیامت تر رنج پوسی عیاده کا
 دوی مشغول دی یاری بیاده یی
 هفت نیش چه پاک نبی و خوه و عرش
 حکم و شکر کیندی همی رادرو صبر
 پاک نبی و د موسی مواج ایامه
 د نعلین و کوشکیم پیر و شکر
 خطاب و شکر هف کیم نه محی
 د کیم معنی چه زه و ایم دین کاند
 هر چه نه وای طهر چه کوم
 ستاد کوشکورد چه پریونی پیر باند
 در شکوه شکر ستر سود و لیس منور
 واره کاد عرش پدیش لوی و لاره
 پیر کینی لوسی یومیر و شکر و شکر
 پاک نبی و لای حال م خیره بخدای
 لاله او مشوه په پینه لوری دی هفت
 دامینر ستا پنا صده ضاوست
 چه عصیان پدا لار شی و دوزخ نه
 کس یو کس ستالامت پکش وی پینه
 خواست نتا بخشن ملاده محده
 چه هجرت ستالامت و دوزخ و تیر تیر

Copyrighted material by University